

Polska

Zasady regulacyjne dot.
wprowadzania żywności na rynek
grecki

2019-06-24 11:19:44

Jak powstają ramy regulacyjne dla żywności i napojów w Grecji?

W Grecji ramy regulacyjne dotyczące żywności i napojów opierają się na rozporządzeniach i dyrektywach UE, które są wdrażane za pomocą krajowych przepisów, a mianowicie decyzji ministerialnych i dekretów prezydenckich. Przepisy dotyczące poszczególnych krajów mają zastosowanie w przypadkach, w których prawo UE jest niekompletne lub nieobecne, lub zezwala państwom członkowskim na dokonanie wyjątków.

Jakie są najważniejsze krajowe akty prawne?

Podstawowym krajowym aktem prawnym jest kodeks środków spożywczych, napojów i przedmiotów powszechnego użytku (Κ.Τ.Π., zwany dalej „kodeksem żywnościowym”), który został wprowadzony w 1971 r. i skodyfikowany decyzją ministerialną 1100/1987, z zastrzeżeniem licznych poprawek w związku z ciągłym rozwojem prawa UE i prawa międzynarodowego.

Inne istotne akty prawne to decyzja ministerialna 91354/2017, na mocy której zasady dystrybucji i wprowadzania do obrotu produktów i usług (tzw. ΔΙ.Ε.Π.Π.εδ.) zostały niedawno zaktualizowane, decyzja ministerialna 15523/2006 i Rozporządzenie sanitarne γ1γ / Γ.Π / οικ.47829 / 2017, które są głównymi aktami wdrażającymi pakiet higieniczny UE, oraz ustawą 4235/2014, która reguluje środki administracyjne, procedury i sankcje przy wdrażaniu prawodawstwa UE i krajowego w sektorze spożywczym.

Jakie są właściwe organy do spraw żywności i napojów?

W Grecji kilka ministerstw zajmuje się kwestiami żywnościowymi, a mianowicie [Ministerstwo Rozwoju Obszarów Wiejskich i Żywności](#), [Ministerstwo Zdrowia](#) oraz [Ministerstwo Gospodarki i Rozwoju](#).

Jednak bezpieczeństwo żywności i ochrona konsumentów to główny obowiązek [Urzędu Kontroli Żywności \(„ΕΦΕΤ”\)](#), który jest nadzorowany przez Ministerstwo Rozwoju Obszarów Wiejskich i Żywności oraz wyznaczony jako punkt kontaktowy dla europejskich władz ds. Żywności i Komisji Kodeksu Żywnościowego.

Kontrole sanitarne przeprowadzane są głównie przez Regionalne Dyrekcje Kontroli Higieny.

Innym ważnym autorytetem jest Ogólne [Państwowe Laboratorium Chemiczne \(Γ.Χ.\)](#), założone w 1929 r. w Ministerstwie Finansów, z szerokim spektrum działań, takich jak przeprowadzanie prób i testów laboratoryjnych na różnych produktach spożywczych, w tym napojach alkoholowych, udzielanie zezwoleń dla nowych, funkcjonalnych produktów spożywczych i oferujących wsparcie naukowo-techniczne innym organom.

Ponadto Najwyższa Rada Chemiczna (Α.Χ.Σ.), organ Ogólnego Państwowego Laboratorium Chemicznego, prowadzi znaczące prace legislacyjne w zakresie składu żywności i dystrybucji żywności.

Warto wspomnieć o [Krajowej Organizacji ds. Leków \(„ΕΟΦ”\)](#), która jest wyłącznie kompetentna w zakresie suplementów diety i żywności dietetycznej.

Jakie przepisy prawne określają wymagania higieny żywności?

Podobnie jak w innych krajach UE, higiena żywności jest również w Grecji dziedziną regulowaną głównie przez wiążące, bezpośrednio obowiązujące normy UE, a mianowicie rozporządzenia UE 178/2002, 852/2004, 853/2004, 854/2004 i 882/2004.

Krajowe akty prawne, takie jak decyzja ministerialna 15523/2006 i dekret prezydencki 79/2007, przy czym ta ostatnia odnosi się do szczególnych zasad higieny w odniesieniu do produktów spożywczych pochodzenia

zwierzęcego, koncentrują się głównie na kwestiach administracyjnych, proceduralnych wynikających z wdrożenia wyżej wymienionych norm UE, ze szczególnym uwzględnieniem wymogu rejestracji i zatwierdzenia dla podmiotów działających na rynku spożywczym prowadzących działalność w Grecji.

Na poziomie krajowym przepisy dotyczące higieny żywności są w szczególności określone w nowym rozporządzeniu sanitarnym γ1γ / Γ.Π / οικ.47829 / 2017. Poprzez ustanowienie częściowo zmienionej klasyfikacji niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do następujących kategorii podmiotów działających na rynku spożywczym:

1. **Kategoria I:** Producenci i / lub pakujący produkty spożywcze i napoje dystrybuujące bezpośrednio lub nie bezpośrednio swoje produkty do konsumentów, takie jak firmy cateringowe, producenci wody butelkowanej, lodu, napojów bezalkoholowych i soków, firmy produkujące materiały i wyroby mające kontakt z żywnością , piekarnia i wypieki
2. **Kategoria II:** Dystrybutorzy (przechowywanie - sprzedaż hurtowa artykułów spożywczych i napojów, w tym sklepów gotówkowych i transportowych prowadzących sprzedaż hurtową jako główną działalność) oraz przewoźników (pojazdy przewożące artykuły spożywcze i napoje)
3. **Kategoria III:** Detaliści z branży spożywczej (wszystkie rodzaje sklepów detalicznych, w tym supermarkety, automatyczne maszyny do przygotowywania i wydawania, sprzedaż za pośrednictwem handlu elektronicznego, sprzedaż przez samochody, kioski, pchle targi)
4. **Kategoria IV:** Masowe firmy cateringowe, takie jak sklepy szybkiej obsługi, restauracje, kawiarnie, bary, centra rozrywki, stołówki, ale także dostawcy usług związanych z higieną (fryzjerzy, siłownie itp.)

Krajowe przewodniki dobrych praktyk opracowane dla każdego sektora spożywczego i oficjalnie zatwierdzone przez właściwy organ (ΕΦΕΤ lub Ministerstwo Rozwoju Obszarów Wiejskich i Żywności) zasługują na uwagę, aby bezpiecznie spełnić wymogi higieny. Dotyczy to zwłaszcza aspektów higieny żywności, które nie są wyraźnie ani szczegółowo uregulowane.

Wreszcie, istotne są nowe ramy instytucjonalne dla prowadzenia działalności gospodarczej, wprowadzone ustawą 4442/2016. Zgodnie z tą ustawą, która jest wdrażana decyzją ministerialną. 32790/392 / 5.15 / 2017 w sprawie uproszczenia procedur wydawania zezwoleń na produkcję żywności i napojów oraz innych powiązanych działań, a także w decyzji ministerialnej. 16228/2017 w sprawie uproszczenia procedur administracyjnych dotyczących powiadamiania o odpowiednich czynnościach związanych z higieną, dość szerokie spektrum operacji związanych z biznesem spożywczym, zwłaszcza tych objętych powyższym rozporządzeniem sanitarnym.

Jakie wymagania dotyczące etykietowania produktów spożywczych należy wziąć pod uwagę?

W Grecji przepisy dotyczące etykietowania żywności są w dużej mierze zharmonizowane z prawem UE, w szczególności zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) 1169/2011, które i tak ma bezpośrednie zastosowanie od 13 grudnia 2014 r. Decyzją Najwyższej Rady Chemicznej 97/2017, ogólne postanowienia dotyczące etykietowania zawarte w art. 11 Kodeksu żywnościowy został w pełni dostosowany do zaleceń powyższego rozporządzenia.

Grecja utrzymuje jednak szereg szczególnych wymogów dotyczących etykietowania produktów, takich jak mięso i produkty mleczne, ryby, miód, owoce i warzywa, produkty piekarnicze, piwo i rośliny strączkowe. Odpowiednie postanowienia Kodeksu Żywności i ΔΙ.Ε.Π.Π.Υ. zasady mają zastosowanie pod warunkiem, że są zgodne z rozporządzeniem (WE) 1169/2011.

Jednakże ustawa piekarnicza 3526/2007 zawiera przepisy dotyczące etykietowania, które są niezgodne z prawem UE, w szczególności z rozporządzeniem (WE) 1169/2011. Dotyczy to w szczególności obowiązku ustanowionego przez wyżej wspomnianą grecką ustawę, aby wskazać wszystkie wymagane informacje na opakowaniach produktów do pieczenia, chociaż produkty te w rzeczywistości nie podlegają prawnej definicji „żywności paczkowanej” zgodnie z art. 1 par. 2 pkt e powyższego rozporządzenia.

Stosowanie języka greckiego jest obowiązkowe w odniesieniu do obowiązkowych oznaczeń na etykiecie; dozwolone jest etykietowanie w wielu językach.

Jak obecnie regulowane są oświadczenia żywieniowe i zdrowotne?

Rozporządzenie UE 1924/2006 w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności przyniosło znaczące zmiany w greckim systemie regulacyjnym i związanej z tym praktyce władz greckich. Przed dniem 1 lipca 2007 r., kiedy to rozporządzenie weszło w życie, oświadczenia żywieniowe były dozwolone tylko w ograniczonym zakresie, a wszelkie odniesienia do prozdrowotnych skutków żywności były surowo zabronione.

W związku z tym uchylono kilka ograniczeń regulacyjnych, jak wcześniej określono w art. 10 kodeksu żywnościowego. Jak wyraźnie określono w tym artykule, sformułowanie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności podlega wyłącznie wspomnianemu rozporządzeniu UE.

Oświadczenia żywieniowe mogą teraz odnosić się również do innych substancji niż składniki odżywcze wymienione w dyrektywie 90/496 / EWG, ale ich postępowanie w pełni odpowiada warunkom stosowania określonym w powyższym rozporządzeniu UE. Niektóre z wcześniej dopuszczalnych oświadczeń żywieniowych (np. „bez uwodornionego tłuszczu”) nie są zatem dozwolone.

Najważniejszym wpływem rozporządzenia UE 1924/2006 na prawo greckie była legalizacja „oświadczeń zdrowotnych” i „oświadczeń o zmniejszeniu ryzyka choroby” na ściśle określonych warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, co wymaga przyjęcia lub zezwolenia na takie postępowanie rozszczenia Komisji Europejskiej.

Zasadniczo zabronione jest wskazywanie na etykiecie lub reklamowanie, że środki spożywcze mają zdolność zapobiegania lub leczenia.

Jaka jest pozycja przepisów dotyczących składników żywności?

Jeśli chodzi o stosowanie dodatków, środków aromatyzujących i enzymów w żywności, rozporządzenia UE 1331/2008, 1332/2008, 1333/2008 i 1334/2008 są bezpośrednio stosowane i wyraźnie określone w kilku odpowiednich przepisach kodeksu żywności.

Krajowe przepisy dotyczące składników niektórych produktów spożywczych są określone w Kodeksie Żywnościowym. Takie zasady nie mają zastosowania do tych środków spożywczych, które mają niezgodny skład, ale są legalnie produkowane lub wprowadzane do obrotu w innym państwie UE lub w państwie będącym stroną Porozumienia EOG.

W odniesieniu do ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych, pestycydów i niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych Grecja wdrożyła wszystkie odpowiednie rozporządzenia UE. Poza tym Kodeks Żywnościowy zawiera kilka przepisów na ten temat dotyczących pojedynczych produktów spożywczych i składników żywności.

Zwłaszcza w odniesieniu do GMO?

Do tej pory władze greckie przyjęły całkowicie negatywny stosunek do żywności modyfikowanej genetycznie. Ta postawa wyjaśnia faktyczną nieistotność procedur autoryzacji określonych w rozporządzeniu UE 1829/2003 i dyrektywie 2001/18 / WE. Ministerstwo Rozwoju Obszarów Wiejskich i Żywności odpowiedzialne za wdrażanie wyżej wymienionych aktów prawnych pełni jedynie rolę doradczą w odniesieniu do procedur składania wniosków wszczętych w innych krajach UE.

Co należy wiedzieć na temat importu produktów spożywczych z krajów trzecich?

Takie produkty, jak również składniki żywności i materiały opakowaniowe muszą być zgodne z obowiązującymi przepisami Kodeksu Żywnościowego i innymi właściwymi krajowymi aktami prawnymi, które obowiązują dla podobnych produktów pochodzenia greckiego.

Zasadniczo produkty spożywcze zawierające jadalne surowce, które zgodnie z normami Kodeksu Żywnościowego mają być uważane za bezpieczne, lub środki spożywcze przetwarzane za pomocą dozwolonych technologii, mogą być przedmiotem swobodnego obrotu.

Jaki rodzaj żywności musi otrzymać zezwolenie przed dopuszczeniem do obrotu w Grecji?

Oprócz nowej żywności i nowych składników żywności objętych szczególnymi przepisami rozporządzenia UE 2283/2015 „normalna żywność wzbogacona w składniki odżywcze, takie jak witaminy, minerały, aminokwasy itp.”, która jest najczęstszą metodą produkcji żywności funkcjonalnej, musi otrzymać zezwolenie przed dopuszczeniem do obrotu (zatwierdzenie) przez Najwyższą Radę Chemiczną, zgodnie z art. 5 ust. 1 Kodeksu Żywnościowego. Ten sam wymóg zatwierdzenia jest również określony w art. 3 ust. 11 Kodeksu Żywnościowego, który odnosi się do wszelkich dozwolonych „wzbogaceń normalnej żywności i napojów z witaminami”.

Zatwierdzenie Najwyższej Rady Chemicznej jest wymagane nawet w przypadku żywności wzbogaconej legalnie produkowanej i / lub wprowadzanej do obrotu w innym państwie członkowskim UE, a także w przypadku żywności wzbogaconej jedynie w te witaminy i minerały wymienione w załącznikach I i II rozporządzenia UE 1925/2006. Ze względu na fakt, że określone maksymalne limity dodawania witamin i minerałów do normalnej żywności nie zostały jeszcze jednolicie określone na poziomie Wspólnoty, Najwyższa Rada Chemiczna nadal cieszy się znaczną swobodą w ocenie i określaniu takich limitów.

Dla jakiego rodzaju wzmocnionej normalnej żywności nie jest wymagane zezwolenie przed wprowadzeniem do obrotu?

Wymóg zatwierdzenia nie ma jednak zastosowania do tych produktów, które w odniesieniu do ich składu (rodzaju i zawartości składników) należy uważać za takie same, jak produkty już zatwierdzone przez Najwyższą Radę Chemiczną. Decyzje Rady, na mocy których dopuszczono wprowadzanie do obrotu konkretnych produktów spożywczych, są określone w art. 5 ust. 2 Kodeksu Żywnościowego. Sens tego ogólnego aktu staje się automatycznie skuteczny dla wszystkich podobnych produktów. Tak więc takie produkty mogą być legalnie wprowadzane do obrotu bez żadnej zgody i wcześniejszego powiadomienia.

Czy kodeks żywnościowy lub inny akt prawny określa substancje dopuszczone do wzbogacania żywności?

Oprócz stosowania rozporządzenia UE 1925/2006 w tym temacie istnieje kilka przepisów kodeksu żywnościowego, które wyraźnie zezwalają na wzbogacanie określonych środków spożywczych, takich jak tłuszcze kulinarne, tłuszcze do smarowania i preparaty rybne, z pewnymi witaminami i minerałami do pewnej maksymalnej ilości.

Dodanie do normalnej żywności innych (niż witaminy i minerały) substancji o szczególnym działaniu odżywczym lub fizjologicznym, takich jak ekstrakty roślinne i inne substancje bioaktywne, nie jest obecnie regulowane przez

szczególne prawo krajowe lub przepisy prawa, w szczególności w formie listy pozytywnych lub negatywnych składników i muszą być oceniane przez Radę indywidualnie.

Ogólnie rzecz biorąc, stosowanie substancji bioaktywnych, takich jak aminokwasy, flawonoidy, ekstrakty ziołowe, w normalnej żywności jest traktowane przez władze greckie z dużym zastrzeżeniem.

Jaki rodzaj żywności wzbogaconej został do tej pory zatwierdzony przez Najwyższą Radę Chemiczną?

Zezwolenia udzielane od 1997 r. przez Radę dotyczą głównie substancji witaminowych i mineralnych, które w międzyczasie mogą być dodawane do żywności zgodnie z rozporządzeniem UE 1925/2006. Rada ogólnie uznała, że niektóre witaminy i minerały mogą być dodawane do mleka i produktów na bazie białek mleka, mąki, produktów piekarniczych i cukierniczych, kilku produktów zbożowych i płatków śniadaniowych, a także deserów i karmelków.

Ponadto Rada zatwierdziła napoje bezalkoholowe zawierające ekstrakty roślinne, takie jak ekstrakt z guarany z kofeiną, ekstrakt z konopi i ekstrakt z czarnej herbaty. Tauryna, glukuronolakton, kofeina i roślinny żeńszeń Panax były również akceptowane jako współ-składniki napojów energetycznych. W odniesieniu do prebiotyków należy wreszcie wspomnieć o pozwoleniu na dopuszczenie do obrotu sypkiego proszku na bazie mleka z kulturą Bifidus.

Jakie są wymagania procedury zatwierdzania?

Wniosek o uzyskanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu przez Najwyższą Radę Chemiczną musi zostać złożony do Departamentu B ' - Foods, Water and Environment w General Chemical State Laboratory, który jest odpowiedzialny za opracowanie wniosku do Rady oraz kilku dokumentów zawierających szczególnie wiarygodne informacje na temat bezpieczeństwa produktu. „Dobra historia” produktu objętego postępowaniem ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia zatwierdzenia przez Radę.

Ponadto należy wspomnieć, że dokumenty zawierające dane analityczne produktu końcowego i szczegółowe metody kontroli powinny być opatrzone podpisem chemika lub inżyniera chemicznego lub innego naukowca, który jest oficjalnie upoważniony do przeprowadzania i podpisywania analizy chemicznej lub biologicznej.

Jaka procedura zostanie zainicjowana w celu legalnego wprowadzenia na rynek suplementów diety i produktów dietetycznych w Grecji?

Zgodnie z krajowymi aktami prawnymi wdrażającymi odpowiednie dyrektywy UE, każda osoba umieszczająca suplementy żywnościowe lub produkty dietetyczne (PARNUTS) na rynku greckim niezwłocznie powiadamia Krajową Organizację ds. Leków (ΕΟΦ) tj. Organ ten ma zostać powiadomiony o ostatniej po rozpoczęciu sprzedaży produktu w Grecji. W odniesieniu do żywności przeznaczonej do stosowania w dietach o obniżonej wartości energetycznej w celu zmniejszenia masy, powiadomienie można złożyć w ciągu 3 miesięcy od momentu pierwszego wprowadzenia produktu do obrotu.

Zgłoszenie wymaga, poprzez wypełnienie standardowego formularza wniosku, przesłania kilku danych w zależności od kategorii produktu i samego produktu. Należy również uiścić opłatę za powiadomienie. Wniosek o notyfikację należy przesać drogą elektroniczną do właściwego departamentu ΕΟΦ.

Jeśli chodzi o suplementy żywnościowe, przeprowadzenie procedury powiadamiania jest raczej prostą kwestią w przypadku, gdy produkt jest już wprowadzony do obrotu w innych krajach UE i zawiera tylko witaminy i minerały

wymienione w załącznikach I i II do dyrektywy 2002/46 / WE w sprawie suplementów żywnościowych. W takim przypadku zgłoszenie zawiera jedynie nazwę handlową produktu objętego postępowaniem, dane wnioskodawcy i producenta, opis pakietu produktów, grecką etykietę produktu oraz dowód legalnego wprowadzenia produktu do obrotu w innym kraju UE. Jednak w przypadku, gdy produkt zawiera inne (niż wyżej wymienione witaminy i minerały) substancje o działaniu odżywczym lub fizjologicznym, powiadomienie zawiera więcej informacji, takich jak skład jakości i ilości produktu, dane analityczne produktu, dowody stosowności dla celów żywieniowych produkt, specyfikacja surowców.

Czy są jakieś ograniczenia dotyczące punktów sprzedaży takich produktów?

Żywność przeznaczona do stosowania w dietach o obniżonej wartości energetycznej w celu redukcji masy ciała może być legalnie sprzedawana w aptekach, w sklepach specjalistycznych lub w sklepach spożywczych z oddziałami specjalistycznymi.

Żywność specjalnego przeznaczenia medycznego może być wprowadzana do obrotu w innych sklepach niż apteki.

Monopol sprzedaży aptek został wyeliminowany również w przypadku produktów spożywczych dla niemowląt i suplementów diety. Te ostatnie mogą być sprzedawane w sklepach legalnie zajmujących się standaryzowaną (paczkowaną) żywnością, a także za pośrednictwem handlu elektronicznego organizowanego przez takie sklepy.

Co należy wiedzieć o dopuszczalnym składzie suplementów diety zgodnie z greckimi normami prawnymi?

Początkowo na mocy wspólnej decyzji ministerialnej (JMD) Y1 / Γ.Π. 127962/2004, a obecnie przez JMD α5α / 53625/2017 obowiązujące od 21.09.2017 r., Grecja całkowicie przyjęła pozytywne listy witamin, minerałów i ich związków, jak wcześniej i obecnie określone w załącznikach I i II dyrektywy o suplementach żywnościowych 2002 / 46 / WE. Maksymalne limity witamin i minerałów stosowanych w suplementach diety nie są (już) określone na poziomie krajowym, ale tylko minimalne kwoty stanowią 15% RDA w pełnej zgodności z załącznikiem XIII rozporządzenia UE 1169/2011.

W odniesieniu do „innych substancji”, które mogą być wykorzystywane do produkcji suplementów żywnościowych, w powyższym nowym JMD lub innym akcie prawnym nie ma szczególnych przepisów. ΕΟΦ jest ostrożny do suplementów diety zawierających „inne substancje”. Takie zastrzeżenie często prowadzi do odmowy zbywalności produktu, chociaż przedmiotowy produkt jest legalnie produkowany i / lub wprowadzany do obrotu jako suplement diety w innych krajach UE. Odnosi się to w szczególności do substancji, które uważa się za wywołujące działanie farmakologiczne, prowadzące do wniosku, że produkt objęty postępowaniem należy zakwalifikować jako lek.

W przypadku (rzekomo) naruszających przepisy żywnościowe, jakie są możliwe sankcje i dostępne opcje obrony?

Wytwarzanie i wprowadzanie do obrotu żywności wbrew przepisom prawodawstwa europejskiego i krajowego jest uważane w Grecji za poważne naruszenie prawa.

Oprócz konsekwencji wynikających z prawa karnego wobec odpowiedzialnych osób, takie naruszenie może skutkować karami administracyjnymi, które są dokładnie określone w art. 23 Ustawa 4235/2014 dla każdego rodzaju naruszenia i ogólnie wynosi od 300 do 60 000 EUR, zależnie od częstotliwości i wagi przestępstwa, o którym mowa, a także od jego wpływu na zdrowie publiczne i interesy konsumentów. W dość poważnych przypadkach grzywna administracyjna może wynosić do 500 000 euro.

Ponadto właściwy organ może tymczasowo lub definitywnie odwołać częściowo lub w całości licencję na prowadzenie działalności przedsiębiorstwa naruszającego prawo. Zwłaszcza w nagłych przypadkach odnoszących się do zagrożeń dla zdrowia publicznego, władze mogą również nakazać natychmiastowe wycofanie niebezpiecznego produktu spożywczego z rynku i konfiskatę danych ilości.

Na podstawie www.greeklawdigest.gr

INNOWACYJNA GOSPODARKA
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**MINISTERSTWO
ROZWOJU**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego